

ÜRES

a képernyőn üres papír
papírimitáción bináris
jelhiány szövegtelen
reggel a hiányban vissza
tükröződő pirkadat sötét
kontúrral én a nincs lapjára
tükröződő felhők között
nem vagyok szöveg sincs
amíg nem írok rá az égre
ég sincs reggel sincs csak
a betűk közt vastagodik a
fény a billentyűzeten csak
a rések mélyülnek a be
gépeletlen szavak között
és buszok dübörögnek
a láthatatlan utcán és fel
szállok néha az üres kép
ernyő üres papírján nem
látható némelyikre és
a felbúgó motor hangjára
nézem hogy úszik el
az élet a papírokon
szóközről szóközre egyre
több megálló minden
mondat között piac
iskola park csók kudarc
és minden mondaton
a reggeli ég mint fólia
egy zsír új élet hártájaja
amit csak le kéne tépni
könnyen ahogy írok papírok
lapnyi másában úszó
képernyőnyi tükör
képein de tudom egyre
fehérebb lesz és egyre
üresebb a képernyőn
reggeli felhőkkel meg
mutakozó égre tükrözött
jeltelen programozhatatlan
és hekkelhetetlen magány

